

## IN MEMORIAM

## IVAN FILIPOVIĆ

15. rujna 1974. godine zauvijek nas je napustio naš drug i prijatelj Ivan Filipović

Praznina koju je on za sobom ostavio svakako najteže pogađa njegove najbliže — roditelje, suprugu, brata. No i prijatelji i suradnici također nastoje odužiti se njegovoj uspomeni, javno svjedočeći o njegovu radu i ličnosti. Mnogi od njih su uvjereni da je Ivičina prerana smrt i javni gubitak, i to zbog golemog raspona poslova koje je obavljao, zbog izvanrednih sposobnosti i mogućnosti kojima je bio obdaren. U tom je smislu mnogo toga rečeno na njegovu grobu i kasnije u raznim prigodama, tako reći o svakom spomenu njegova imena među onima koji su ga poznavali. Kao dugogodišnji njegov suradnik i prijatelj, želim u ovom prilogu svemu što je rečeno dodati osnovne životopisne podatke i neka sjećanja na njegov život i rad.

Ivicu sam upoznao odmah po njegovu dolasku na zagrebački Filozofski fakultet ujesen 1955. Naši kolege s Klasičke filologije već su ga prvih dana zapazili, zbog najočitije pojave, suverene inteligencije i krajnje raspoloživosti za svaku akciju ili kolegijalnu uslugu. Prilikom uzimanja nekih podataka slučajno sam opazio da su mu roditelji mr. pharm. Uroš i Valerija rođ. Rupčić, i da je rođen u Skopju. Kasnije sam doznao da je to bilo 20. prosinca 1936. i da mu je otac ondje osnovao i vodio apoteku socijalnog osiguranja. Ubrzo smo se sprijateljili, pa sam stao posjećivati njegovu obitelj. Našao sam u njoj ono čega u studentskoj menzi i domu nije moglo biti: prijazan doček i razgovor uz blagdanski kolač za ranih zimskih večeri. Na obiteljskim sam fotografijama vidio da je Ivica pohađao osnovnu školu u jeku rata, od 1942. nadalje, sjedeći s ostalom djecom pred tablom po kućnim dvorištima, pored ulaza u protuavionska skloništa. Njegov djed po majci bio je klasično obrazovan a otac mu je nakon farmacije studirao još i slavistiku. U kući je uvijek bilo svakakvih rječnika i razne filološke literature koja nije izmakla Ivičinoj radoznalosti. Otac Uroš se slaže da su te okolnosti mogle bitno utjecati na njegovu opredielu za klasičnu gimnaziju i njegove kasnije filološke interese. Majka Valerija smatra da njegove filološke sklonosti imaju i ranije korijene. Privatni učitelji iz engleskog i njemačkog jezika i nastavnici jezika u školi imali su nebrojeno prigoda da se oduševljavaju znanjem i brzim shvaćanjem svoga učenika. Njihove pohvale i priznanja svakako mogla su samo pojačati njegovo zanimanje za svjetske jezike. Zahvaljujući tim sposobnostima, postao je za vrijeme studija s lakoćom najefikasniji student svoje generacije. Svoje slobodno vrijeme posvećivao je, pored ostaloga, i radu u studentskoj organizaciji. Ma da sam nije koristio nijedan tradicionalni objekt studentskog standarda kao što su menze, domovi i odmarališta, nije žalio truda kad je i na tom području trebalo nešto uraditi. Kroz nekoliko ljetnih razdoblja uspješno je vodio studentska odmarališta u Zagrebu i u raznim mjestima na obali.

I na tom je poslu bio od svih nas najuspješniji, pa su ga uvijek zapadala najkompliciranija zaduženja. O tome bi mogli svjedočiti i razni strani gosti koje je znao izvlačiti iz najnevjerojatnijih neprilika.

Po završetku studija počinje njegovo kretanje u službi. Od 1. prosinca 1960. do 24. ožujka 1962. predaje na virovitičkoj gimnaziji i zatim odslužuje vojsku. 1. lipnja 1963. dolazi k nama u Arhiv Hrvatske u Zagrebu. Ponovilo se tada ono što se događalo u svakom novom poslu koji je preuzimao — činilo se da mu upravo arhivski posao najviše leži. Poznavanje latinskog i njemačkog jezika, besprijeekorna fizička i psihička kondicija i neviden radni polet omogućavali su mu da svladava goleme količine najtežeg posla na Odjelu za stariju građu. Nakon što se oženio, prešao je 1. lipnja 1965. na neko vrijeme u Pokrajinski arhiv u Kopru, želeći tako osigurati stan i namještenje za suprugu Moranu. Dok je ondje radio, odjednom sam opazio da govori i piše talijanski i slovenski, koje je sam u kratko vrijeme svladao, jer su mu ti jezici trebali u tamošnjoj sredini. U koparskom arhivu radio je do 31. srpnja 1968. 1. rujna iste godine našao se na talijanskoj gimnaziji u Piranu, gdje ostaje do 31. kolovoza 1969. Obogativši se stručnim iskustvom i svladavši dva nova jezika vraća se 1. rujna 1969. ponovno u Arhiv Hrvatske. Preuzima iste poslove koje je obavljao već za svog prvog boravka u tom arhivu, u prvom redu svoj dio posla na priređivanju latinskog teksta Saborskih zaključaka za tisak. Njegovom zaslugom u taj su posao uvedene neke važne novine. U sve većoj mjeri preuzima odgovornosti u samoupravnim organima i stručnim arhivskim tijelima. Sudjeluje na raznim arhivskim savjetovanjima u zemlji i inozemstvu. Zadnjih godina težište njegova stručnog rada premješta se na istraživačke pohode arhivima okolnih zemalja, najprije u potrazi za novim dokumentima o seljačkoj buni 1573, a zatim i sa drugim zadacima. Kolege u budipeštanskim, bečkim, gradačkim i drugim arhivima i bibliotekama dugo će se sjećati tog neumornog istraživača koji je pročitao ili prelistao goleme količine njihove arhivske i bibliotečne građe, zadržljivo se spretnošću snalazio u arhivskim pomagalima, vodio opširne bilješke i sastavljao izvanredno čitke i iscrpne izvještaje. Nas nekoliko njegovih kolega koji smo u više navrata s njime bili na takvim inozemnim studijskim boravcima najbolje znamo kakva je blagodat bila imati u ekipi tako izdržljivog i za najraznovrsnije poslove spremnog istraživača koji svojim poletom daje tempo, brine se za organizaciju posla i danomice izlazi s ponekom originalnom zamisli ili prijedlogom, i to često u trenutku kad smo mi ostali smatrali da su sve istraživačke mogućnosti iscrpljene i kad smo umorni padali na krevete po hotelskim sobama.

Teško bi bilo iscrpno nabrojiti sve što je Ivicu zanimalo u slobodno vrijeme. Rekao bih sve — od klinovog pisma i japanskog do numizmatike i filatelije. Njegov otac Uroš ga je već negdje u šestom razredu gimnazije jednoj dana zatekao kako iz nekog rječnika ispisuje hebrejske korijene. Otada pa sve do svoje prerane smrti nezadrživo se razvijao u svestrana filologa i polihistora. Krug ljudi iz zemlje i svijeta s kojima je izmjenjivao stručne obavijesti i usluge neprestano se širio. To se među ostalim može vidjeti i iz pisama što su mu stizala s najrazličitijih strana s molbama za stručne usluge, podatke i priloge za pojedine stručne časopise. O tome rječito govore i pisma s izrazima sućuti što su po njegovoj smrti pristigla supruzi Morani. Mjesto mnogih drugih primjera navest ću ovdje samo njegovo poznanstvo iz koparskog razdoblja s profesorima Gasparettijem i Semijem iz Venecije. Prvi od te dvojice spominje u svojoj sažalnici da čuva sva Ivičina pisma »preputa dragocjenih podataka i obavijesti za moja istraživanja o venecijanskom staklu«, dok prof. Semi smatra da je Ivičina smrt »gubitak ne samo za hrvatsku nego i za evropsku kulturu«. Zatim navodi ove podatke: »Upoznao sam Ivana Filipovića pred desetak godina i smjesta sam shvatio da se s njime može surađivati u povijesnom istraživanju moje Istre, kome se on već bio posvetio. Najprije smo mnogo raspravljali o Vergeriju, i on mi je u dva navrata preveo

jednu mađarsku studiju o tom velikom koparskom humanistu; taj sam prijevod (jer želim da se svi s njim upoznaju) prepustio Biblioteci sv. Marka u Veneciji, a ona će ga smjestiti među djela u svom katalogu, na raspolaganje mnogim znanstvenicima. Biblioteka sv. Marka mnogo mi zahvaljuje i smatra poslanu joj studiju jako zanimljivom. Nadalje mi je prof. Filipović poslao podatke o humanistu Santu dei Pellegrini o kome je u istarskim arhivima pronašao važne obavijesti. No najzanimljiviji podatak koji o njemu mogu dati jest otkriće dragocjena spomenika za istarsku povijest XII. st., spomenika koji potvrđuje važne podatke iz komunalnog života. Objavit ću te podatke što mi ih je (upravo zato da ih objavim) poslao prof. Ivan Filipović, i to u mojoj knjizi »Capris-Justinopolis-Capodistria« koja će uskoro izići iz tiska (spremit ću je do svibnja 1975). Spomenut ću da mi je te otkrivene isprave i druge arhivske podatke poslao taj zaslužni istraživač. U mojoj će knjizi biti objavljena i jedna duga bilješka s dobrim dijelom jednog pisma prof. Filipovića o ovoj temi... S prof. Filipovićem jugoslavenska (a s obzirom na istraživanja koja je izvršio, i talijanska) kao i evropska kultura gube nadasve vrijedna i inteligentna poslenika.« Slično bi nam mogli reći i ostali njegovi mnogobrojni poznanici iz zemlje i svijeta, u prvom redu iz susjednih kao i ostalih evropskih zemalja, zatim iz Engleske, iz Sjedinjenih država, i dr. Svima njima su stizala Ivičina uslužna pisma nabijena podacima do kojih oni sami ili uopće ne bi bili mogli doći, ili bi ih bili morali mjesecima tražiti.

O ostalim područjima njegova rada rječito govori u prvom redu ovdje objavljena bibliografija njegovih radova, prikaz što ga je o njegovoj djelatnosti u Kopru poslao Arhivu Hrvatske tamošnji Pokrajinski arhiv, zatim oproštajni govori M. Pandžića u ime Arhiva Hrvatske i M. Androića u ime Društva arhivista, u kojem je Ivica bio tajnik. Nad grobom je također pročitanu poruka sveuč. prof. R. Simeona s podacima o Ivičinu doprinosu velikom Erci lopedijskom rječniku lingvističkog nazivlja, kao i drugim rječnicima što ih priprema prof. Simeon. No, možda je najdirljivije svjedočanstvo njegove marljivosti i opširnih planova u karticama sačuvanim u njegovoj ostavštini. Dio te ostavštine preuzeo je Arhiv Hrvatske na trajno čuvanje. Istraživač koji prije odlaska u arhive Bratislave, Budimpešte, Beča, Graza ili Venecije bude pregledao zapise i izvještaje s njegovih studijskih putovanja prištedit će si mnogo vremena i nepotrebnog lutanja.

Sav nam taj materijal s bibliografskim i drugim podacima o najrazličitijim temama nijemo priča o želji njihova tvorca da napravi nešto korisno i važno. A oni koji ga iole dobro poznaju, uvjereni su da bi on to bio i postigao, da nemila smrt nije presjekla njegov nagli stručni rast.

Ivica je i u privatnom životu više bio okrenut k drugima nego samu sebi. Za prijatelja je uvijek imao pregršt novosti i prijedloga za koju zajedničku akciju, za društvo pošalicu ili zanimljivu temu razgovora. Vrlo često je ljudima koje je jedva poznavao pomagao tražiti smještaj, posao ili stan, ili pak skupljati literaturu i podatke za ispitne radove. Ne sjećam se da je ikad govorio o svojim osobnim teškoćama. Ako ih je i bilo, uzimao ih je kao izazov za akciju i prigodu da se sam pred sobom potvrdi izlazeći s njima na kraj bez ičije pomoći. Bio je odan sportskim i natjecateljskim idealima, pa je živio pomalo spartanski i mnogo polagao na tjelesno zdravlje i kondiciju. Uvjeren sam da ga je upravo u tome bolest najokrutnije pogodila: u nekoliko je mjeseci toliko shrvala njegovu snažnu konstituciju da je padao s nogu. Samo ga njegova čeličina volja, stoička izdržljivost i pouzdanje nisu napustili ni do zadnjeg trenutka, kako to može posvjedočiti osoblje bolnice na Rebru i njegovi najbliži.

M. Križman

Umro je Ivica Filipović. Pomisao na to da njega više nema među nama uvijek se pojavljuje kao nešto što je teško shvatiti i prihvatiti, iako smo znali da njegovoj bolesti nema lijeka. Ta se smrt teško prihvaća kao neumitna činjenica prije svega zbog toga što smo Filipovića do posljednjeg časa poznavali kao utjelovljenje životne i radne energije.

Ivan Filipović je 1969. započeo surađivati na istraživanju građe o seljačkoj buni 1573. Dao je golemi doprinos izvršavanju zadataka postavljenih tim projektom. God. 1970—73. sudjelovao je u istraživanju građe u arhivima u Mađarskoj, Austriji i ČSSR. Prema programu trebalo je u brojnim arhivskim fondovima istražiti građu koja osvjetljava uzroke, tijek i program bune 1573. Filipović je radio gotovo na svim fondovima. Opseg tih istraživanja može se donekle ocijeniti na temelju našeg »Izvještaja o radu na pronalaženju građe o seljačkoj buni 1573. u četverogodišnjem razdoblju 1968—1971.« koji je objavljen u Arhivskom vjesniku (XIV, 327—355).

U tom radu ispoljile su se sve Filipovićeve radne i ljudske osobine. Traženje dosad nepoznate građe o seljačkoj buni 1573. u golemim arhivskim fondovima Ugarske komore ili u arhivima u Beču i Grazu često je ličilo traženju igle u stogu sijena. Trebalo je pregledati desetine tisuća dokumenata iz cijele srednje Evrope, koji su se odnosili na najrazličitija pitanja. Za vrijeme rada u stranim arhivima Filipović nije žalio truda da se pregleda što više građe. Radio je od jutra do kasnih večernjih sati. Radovao se kad smo pronašli neki važan dokument i bio razočaran kad o buni nismo našli građe u fondovima u kojima smo to očekivali.

Filipović je u radu na projektu o seljačkoj buni pokazao i vlastitu inicijativu. Na njegov su poticaj npr. pregledane rukopisne zbirke u Szechenyjevoj nacionalnoj knjižnici u Budimpešti i Austrijskoj nacionalnoj biblioteci u Beču, u kojoj smo pronašli bilješke o buni u tzv. Fuggerovim izvještajima.

U referatu »Istraživanje arhivske građe o seljačkoj buni 1573.« I. Filipović je prikazao u veljači 1973. na simpoziju u Stubičkim Toplicama. U tom je referatu uopćio najvažnije arhivističke probleme istraživanja građe o buni i ukazao na pravac eventualnih daljih istraživanja. (Radovi Instituta za hrvatsku povijest Sveučilišta u Zagrebu V, 1973. 31—40).

Ivan Filipović je sudjelovao i u objavljivanju novopronađene građe o seljačkoj buni 1573. (Nova građa o seljačkoj buni 1573. I—III, AV XI—XII, 1968—69, 7—41, XIV, 1971, 223—236; XV, 1972, 17—53). Time je dao važan doprinos sticanju novih spoznaja o jednom od najvažnijih događaja iz naše starije povijesti.

Filipović je aktivno surađivao i pri uređivanju Muzeja seljačkih buna u Stubici.

God. 1972. i 1973. Filipović je radio na znanstveno-istraživačkom projektu o agrarnim odnosima u Hrvatskoj XV—XVIII st. Iako su bolest i smrt otrgle Filipovića s rada na tom projektu (koji završava 1975), on je svojom suradnjom u prve dvije godine dao značajan doprinos za njegovo ostvarivanje.

U okviru planova rada Instituta za hrvatsku povijest Sveučilišta u Zagrebu i Arhiva Hrvatske Filipović je započeo raditi na prikupljanju građe za povijest Vojne Krajine. U dva je navrata u Štajerskom zemaljskom arhivu u Grazu obrađivao fond »Militaria«.

Iz svega što je rečeno vidi se da je arhivistički rad Ivana Filipovića bio usmjeren na nekoliko važnih problema hrvatske povijesti i time povezan s problemima naše historiografije. Njegovom smrću izgubili smo vrijednog suradnika.

*J. Adamček*

## POKUŠAJ BIBLIOGRAFIJE RADOVA IVANA FILIPOVIĆA

### Članci i rasprave

*Martin Juraj i Josip Nikola Kovačić u Hrvatskoj.* Summary.

Arhivski vjesnik (dalje: AV), IX (1966), 273—284.

Rad mađarskih arhivista Martina Jurja Kovačića i njegova sina Josipa Nikole u arhivima Sjeverne Hrvatske koja nije bila pod francuskom upravom.

*Pritužba seljaka koparske okolice protiv prevelikih daća 1799.*

Istarski mozaik (dalje: IM), 1967, 4—5, 263—267.

Članak iz ekonomske povijesti, posebno o položaju kmetova krajem 18 st.

*O starih koprskih lekarnarjih.*

Farmaceutski vestnik, 1967, 9—12, 253—257.

*Ob 500 letnici prihoda glagoljašev v Koper.*

Primorske novice v Koperu, 1967.

*Novi podatki o stari koparskih lekarnarjih.*

Farmaceutski vestnik, 1969, 5—8, 245

*Načela naučno-kritičkog objavljivanja arhivskih dokumenata.*

Zusammenfassung. AV, XV (1972), 127—211

Opširna rasprava o kritičkom izdavanju arhivske građe za razdoblje 1526—1848.

*Istraživanje arhivske građe o seljačkoj buni 1573.* Zusammenfassung.

Radovi Instituta za hrvatsku povijest, 5 (1973), 31—40.

Referat održan prigodom 400-obljetnice proslave Seljačke bune. Sadrži iscrpan prikaz o prikupljanju i vrednovanju građe o Seljačkoj buni 1573.

Slovenski bijografski leksikon — leme: *Semi, Šček, Tamaro A. i M. Tommasich, Venturini D., Vergeriji (porodica), Vergerij P. P. stariji i mladi, Vergerij H., Vidacovich, Vidossi, Vilhar Srečko i Stanka, Zamarin, Ziliotto, Žakan Juri.*

*Za arheološka izkopavanja pod Koprsko stolnico.*

Obala. Revija za društveno gospodarska vprašanja in kulturo, Koper 1969, 1, 33.

Kraće priopćenje na temelju podatka iz Arhiva koprskih škofova, koji se sada nalaze u Biskupskom ordinarijatu u Trstu, o potrebi iskapanja koparske stolne crkve.

*Ivan iz Pomjana na študijah v Nemčiji.*

Obala, 1969, 1, 33.

Kratko priopćenje podatka iz 1485. godine

Objava građe

*Zaključci Hrvatskog sabora sv. IV—X (Zagreb 1964—1974).*

U sv. IV (1735—1743) surađivao u pripremi teksta i izradio Index rerum. U sv. V (1743—1749) i VI (1749—1753) surađivao u pripremi teksta. Za sv. VII (1753—1758) izradio Index rerum. Za sv. VIII (1759—1773) izradio pregled sadržaja i Index rerum. Za sv. IX (1777—1808) priredio dio teksta i s M. Križmanom izvršio redakciju rukopisa. Za sv. X (1808—1814) izradio pregled sadržaja, s M. Križmanom izvršio reviziju i izradio konačnu redakciju rukopisa.

*Nova građa o seljačkoj buni 1573. I* (zajedno s J. Adamčekom i M. Križmanom). AV, XI—XII (1968—1969), 7—41.

*Nova građa o seljačkoj buni 1573. II.* (zajedno s J. Adamčekom). AV, XIV (1971), 223—236.

*Nova građa o seljačkoj buni 1573. III* (zajedno s Josipom Adamčekom). AV, XV (1972), 69—83

*Seljačke bune XV—XVIII stoljeća I.* (zajedno s J. Adamčekom, M. Hrgom, J. Kolanovićem i M. Pandžićem). AV, XVI (1973), 7—85.

#### Lingvistika

O. von Essen, *Sprecherische Ausdrucksgestaltung*. Prikaz u *Savremena lingvistika*, Zagreb 1962, br. 1.

Suradnja s R. Simeon za Enciklopedijski rječnik lingvističkih naziva (ERLN) i Leksikon književnog umijeća (LKU) (u pripremi)

J. T. Shipley: *Dictionary of World Literature* (Lektura prijevoda, oko 30 str. teksta)

A. Springhetti: *Lexicon linguisticae et philologiae*.

(Prijevod filološko-književnih natuknica za LKU, 5 autorskih araka)

J. C. Ghosh: *Bengali literature*.

(Ekscerpcija fragmenata teksta za odgovarajuće leksikografske natuknice, prema naslovima izabranim in indeksa djela)

Zelling Harris: *Mathematical Structures of Language*.

(Ekscerptirao natuknice prema indeksu djela, koji opseže 28 stupaca, a svaka natuknica je upućena na sva mjesta u tekstu — neke i na 10—20 str.; spajanje svih fragmenata, koji se odnose na istu natuknicu, u suvislu cjelinu)

J. C. Catford: *A Linguistic Theory of Translation*.

(Ekscerpcija leksikografski relevantnih naslova i dijelova teksta uz svaku od njih, te prijevod, skraćivanje i povezivanje tih fragmenata u cjelinu uz svaki termin; obrađena cijela knjiga — 103 str.)

Wilhelm Schneider: *Stilistische deutsche Grammatik*.

(Prema indeksu na kraju knjige, 16 stupaca, ukupno oko 800 naslova — izvršio iscrpnu ekscerpciju, spajanje tematski povezanih fragmenata u cjelinu uz svaku pojedinu natuknicu, te preveo na hrvatski, obradivši to opsežno djelo od 513 str. s posve novim gradivom).

#### Katalozi izložaba, prikazi i izvještaji

*Stare listine pripovjedujejo*. Koper 1966.

Katalog izložbe arhivskih dokumenata što ju je priredio Pokrajinski arhiv u Kopru.

*Seljačka buna 1573. Katalog izložbe u povodu 400. obljetnice bune*. Zagreb 1974.

Popis dokumenata s kratkim registima, str. 19—29.

ARCHIVES. *The Journal of the British Records Association*. VI (1963), No 29, 30. AV, VI (1963), 307

*Mitteilungen des Oberösterreichischen Landesarchivs*, 1964, 8. AV, VII—VIII (1964—1965), 405—406

*Arapski dokumenti u Državnom arhivu u Dubrovniku. Priredio i preveo Besim Korkut*. Knj. I. AV, XI—XII (1968—1969), 429

S. Bernik, *Organizem slovenskih obmorskih mest*. IM, 1968, 4, 259—260.

Eva Windisch, Martin Juraj Kovačić i prvi pokušaji organizacije naučnog rada u Mađarskoj, (Századok 1968, 1—2, 90—144). AV, XI—XII (1968—1969), 434—435

Izveštaj o istraživanju građe o seljačkoj buni 1573. u inostranim arhivima. Summary (zajedno s J. Adamček i M. Križman) AV, XIII (1970), 489—512

Izveštaj o radu na pronalaženju građe o seljačkoj buni 1573. u četverogodišnjem razdoblju 1968—1971. AV, XIV (1971) 327—356.

M. Valentić, Kameni spomenici Hrvatske XIII—XIX. stoljeće. Zagreb 1969. AV, XIII (1970), 526—527

Nachrichten für Dokumentation. Prikaz godišta 1964—1971. AV, XV (1972), 297—322

XIV Konferencija »Okruglog stola« arhiva (Luxemburg, 15—18. V 1973). AV, XVI (1973), 391—400

Zaštita supetarskog samostana. »Okrugli stol« Istarskog mozaika. IM, XI (1973), 5, 41.

Kratak prikaz rada na istraživanju građe o pavlinskom samostanu Svetog Petra u Sumi.

#### Prijevod

Kit u Piranu 1555. IM, 1969, 2, 56—58.

Prijevod i komentar dokumenta iz 1555. godine.

Izveštaj Krištofa Prunnera o dolasku pobunjenika u Jurkloštar.

KAJ, Časopis za kulturu i prosvetu, II (1969), 2, 36—38.

Prijevod s njemačkog dokumenta o Seljačkoj buni 1573.

»Kleinere Nachweise der musikalischen Renaissance«. Preveo s njemačkog na talijanski brošuricu J. Höflera o firentinskom kanconijeru iz sredine XV. st. (Vlastita naklada autora Höflera, Ljubljana 1969).

#### U rukopisu

Bilješke o Slovencima i Hrvatima iz nekih koparskih crkvenih dokumenata. (Interno umnoženo i poslano nekim zainteresiranim stručnjacima. Sadrži među ostalim prijedlog za identifikaciju žakna Jurja sa svećenikom Jurjem Grelom iz Roča).

J. Huszt, »P. P. Vergij stariji i počeci humanizma u Mađarskoj«. Prijevod s mađarskog iz Filologiai Közlöny.

Dr. H. J. Kislíng, O pomorskim kartama Istre Piri Re'isa iz Zbornika »Geschichte, Kultur und Geistesleben der Slowenen«, III (prikaz).

Koparski dokumenti do 1246. koji nisu bili uvršteni u »Gradivo za zgodovino Slovencev v srednjem veku« (Ostavljeno u študijskoj knjižici u Kopru)

Kraći članak o nepoznatom Trubarovom prijevodu Vergerijeva djela »De Gregorio papa eius nominis primo« (Rukopis poslan Institutu za jezik SAZU).

D. Lairad, Umjetnost rukovođenja ljudima. (Prijevod, rukopis poslan bivšem izdavačkom poduzeću Panorama u Zagrebu 1968).

Regest oporuke majke humanista Santa dei Pellegrini. (Poslano redakciji časopisa »Obala« i »Archivio Veneto« u Veneciji)

*Sočasno s Trubarjevimi deli urodni slovenski katekizem koprške škofije?*  
Objava dosad nepoznatog podatka iz spisa koparske crkvene sinode održane za biskupa Ingegnerija (Poslano redakciji »Obale«)

*Več vemo o koprski stolnici.* (Sažetak opširnijeg elaborata za Zavod za spomeniško varstvo Piran (Poslano redakciji »Obale«).

*Vergerij stariji i mlađi* (Predano Leksikografskom zavodu u Zagrebu)

J. Kolanović

### OSTAVŠTINA IVANA FILIPOVIĆA

Nakon smrti prof. I. Filipovića njegova supruga je Arhivu Hrvatske u Zagrebu predala 1975. godine ovu rukopisnu ostavštinu:

1. Razni rukopisi s područja pomoćnih povijesnih znanosti
  - a) koncept za predavanje o latinitetu u Hrvatskoj . . . . . 4 str.
  - b) recenzija knjige G. Hellera i K. Nehringa, Comitatus Syrmienensis (Srijemska županija) . . . . . 4 str.
  - c) referat »Načela kritičko-naučnog objavljivanja građe« (objavljeno u Arhivskom vjesniku XV (1972)) . . . . . 10 str.
  - d) »Napomena uz konferenciju Tehnički i društveni aspekti informacija i komunikacija« . . . . . 2 str.
  - e) bilješke o glagoljskoj i ćirilskoj paleografiji . . . . . 1 mapa
2. Rukopis i bilješke za radnju:  
»Eustatijeve interpretacije homerske leksike« . . . . . cca 180 str.
3. Kratice i bilješke za rječnik novovjekog latiniteta . . . . . cca 120 kartica
4. Prijevodi i bilješke iz udžbenika sanskrtskog jezika:  
»Elementar-buch der Sanskrit Sprache«, A. F. Stanzlera . . . . . cca 90 str.
5. Prijevod članka »General Calculus of Phonemic Distribution« autori Hovary i Paper (»Opći obračun raspodjele jezičnih fonema«) . . . . . 10 str.
6. Rukopis radnje »De recentioribus coniugationis latinae formis« (»O novijim oblicima latinske konjugacije«) . . . . . cca 120 str.
7. Prijevod i ekscerpti iz knjige Harris, Mathematical Structure of Language (»Matematička struktura jezika«) . . . . . oko 140 str.
8. Rukopis i bilješke o srednjovjekovnoj glazbi u Sloveniji . . . . . cca 140 str.

Ukupno 2 kutije građe.

Građu popisao:  
Miljenko Pandžić